

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA, JUSTÍCIA I RELACIONS AMB LES CORTS

- 8870** *Reial decret 325/2026, de 22 d'abril, pel qual es modifica el Reial decret 581/2017, de 9 de juny, pel qual s'incorpora a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 2013/55/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 20 de novembre de 2013, per la qual es modifica la Directiva 2005/36/CE, relativa al reconeixement de qualificacions professionals, i el Reglament (UE) núm. 1024/2012, relatiu a la cooperació administrativa a través del Sistema d'informació del mercat interior (Reglament IMI), en relació amb els requisits mínims de formació per a les professions d'infermeria responsable de cures generals, odontologia, farmàcia i veterinària.*

I

L'article 3 del Tractat de la Unió Europea reconeix el dret a la lliure circulació de persones dins d'un espai de llibertat, seguretat i justícia sense fronteres interiors. I l'article 45 i següents del Tractat de funcionament de la Unió Europea despleguen aquesta llibertat i reconeixen, en concret, la vigència de la lliure circulació dels treballadors dins de la Unió.

El reconeixement per part dels estats membres de les qualificacions professionals atorgades per altres estats de la Unió Europea és un element essencial per poder fer efectiva la lliure circulació dels treballadors. Aquest reconeixement, com a element essencial de la lliure circulació, ha generat un important desplegament normatiu per part de la Unió Europea per poder garantir una llibertat que és essencial per al projecte europeu i la competitivitat de la Unió. Així, s'han anat produint grans avenços des dels anys seixanta del segle XX, que han originat una dispersió normativa important. Aquesta dispersió es va corregir amb la Directiva 2005/36/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 7 de setembre de 2005, relativa al reconeixement de qualificacions professionals. El contingut d'aquesta Directiva, que refon tota la normativa europea en relació amb el reconeixement de qualificacions professionals, es troba transposat en el Reial decret 581/2017, de 9 de juny, pel qual s'incorpora a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 2013/55/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 20 de novembre de 2013, per la qual es modifica la Directiva 2005/36/CE relativa al reconeixement de qualificacions professionals i el Reglament (UE) núm. 1024/2012 relatiu a la cooperació administrativa a través del Sistema d'informació del mercat interior (Reglament IMI).

La Directiva 2005/36/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 7 de setembre de 2005, va ser objecte d'anàlisi a través de diferents instruments, entre aquests, el llibre verd «Modernitzar la Directiva sobre les qualificacions professionals». En aquest document s'hi van abordar qüestions com la necessitat de revisar la regulació relativa a determinades qualificacions professionals i s'hi van esmentar, expressament, les d'infermeres i matrones, així com la de farmacèutics perquè es considera que, al llarg dels anys, aquestes professions han evolucionat i han assumit més funcions. Posteriorment, la Comissió Europea va efectuar diversos estudis per examinar l'evolució dels requisits de formació per a les infermeres de cures generals, odontòlegs, farmacèutics i veterinaris en tots els estats membres i en els estats de l'Associació Europea de Lliure Comerç (d'ara endavant, AELC). Els resultats d'aquests estudis es van presentar en un taller i, posteriorment, van ser objecte de debat en la reunió del grup de coordinadors per al reconeixement de les qualificacions professionals.

Entre altres qüestions, es van constatar diferents avenços tècnics i científics ja reconeguts en nombrosos programes de formació d'estats membres i de l'AELC.

Així, cal destacar que, en el cas de la professió d'infermera de cures generals, es van detectar insuficiències en la Directiva 2005/36/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 7 de setembre de 2005, relatives a les teories sobre l'assistència centrada en les persones, les teories sobre la gestió aplicada a la infermeria, les pràctiques basades en dades contrastades, la sanitat digital i les innovacions tècniques associades a l'assistència sanitària i les metodologies de la pràctica d'infermeria.

Quant a la professió d'odontòleg, es van constatar carències relatives a avenços com ara l'implantologia, la gerodontologia, l'assistència col·laborativa interprofessional, la salut pública odontològica, la gestió de la consulta odontològica, la genètica i la genòmica, la immunologia, la medicina regenerativa i les tecnologies digitals en l'odontologia.

En relació amb la professió de farmacèutic, es va concloure que era necessari actualitzar la Directiva perquè tingui en compte avenços com ara la tecnologia biofarmacèutica i la biotecnologia, la genètica i la farmacogenòmica, la immunologia, la farmàcia clínica, l'atenció farmacèutica, la farmàcia social, l'epidemiologia i la farmacoepidemiologia, la pràctica farmacèutica, la col·laboració interdisciplinària i multidisciplinària, la patologia i la fisiopatologia, l'economia de la salut i farmacològica, la tecnologia de la informació i les tecnologies digitals.

Finalment, en el cas de la professió de veterinari, es va considerar necessari incorporar el concepte d'«una sola salut», la sostenibilitat i la transdisciplinarietat, la interdisciplinarietat, les competències multidisciplinàries i les aptituds interpersonals, els tractaments i les teràpies, la salut i el benestar dels animals, la salut pública, la higiene i la seguretat alimentària, la biologia, la digitalització i les dades digitals, així com les eines i les tècniques de diagnòstic i laboratori.

Fruit d'aquest treball, es va aprovar la Directiva delegada (UE) 2024/782 de la Comissió, de 4 de març de 2024, per la qual es modifica la Directiva 2005/36/CE del Parlament Europeu i del Consell pel que fa als requisits mínims de formació per a les professions d'infermer responsable de cures generals, odontòleg i farmacèutic; i la Directiva delegada (UE) 2025/1223 de la Comissió, de 10 d'abril de 2025, per la qual es modifica la Directiva 2005/36/CE del Parlament Europeu i del Consell pel que fa als requisits mínims de formació per a la professió de veterinari.

Mitjançant la incorporació d'aquestes tècniques i nous coneixements a la Directiva 2005/36/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 7 de setembre de 2005, ja reconeguts en nombrosos programes de formació d'estats membres i de l'AELC, la Unió Europea pretén garantir un millor reconeixement de les qualificacions professionals en el mercat Interior i, conseqüentment, millorar la lliure circulació de treballadors.

Per complir l'obligació de transposició d'ambdues directives al nostre ordenament jurídic, cal modificar la regulació que conté el Reial decret 581/2017, de 9 de juny, que és l'objecte únic d'aquest Reial decret.

II

Aquest Reial decret s'estructura en aquesta part expositiva i en una de dispositiva, que consta, al seu torn, d'un article únic mitjançant el qual es modifica el Reial decret 581/2017, de 9 de juny; i dues disposicions finals sobre, respectivament, la incorporació del dret de la Unió Europea i l'entrada en vigor.

La modificació del Reial decret 581/2017, de 9 de juny, afecta el capítol III, sobre reconeixement basat en la coordinació de les condicions mínimes de formació, del títol III, sobre llibertat d'establiment. Concretament, els articles que regulen el contingut de la formació en infermeria responsable de cures generals, odontologia, veterinària i farmàcia. Així mateix, es modifica l'annex III, sobre reconeixement basat en la coordinació de les condicions mínimes de formació. En particular, cadascun dels subapartats que regulen els programes d'estudis d'infermeria responsable de cures generals, odontologia, veterinària i farmàcia.

III

Aquest Reial decret s'ajusta als principis de bona regulació que conté l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

Quant als principis de necessitat i eficàcia, i tal com s'ha exposat anteriorment, l'aprovació d'aquest Reial decret obeeix a l'obligació de transposar a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva delegada (UE) 2024/782 de la Comissió, de 4 de març de 2024; i la Directiva delegada (UE) 2025/1223 de la Comissió, de 10 d'abril de 2025.

Aquest Reial decret és proporcionat, atès que conté la regulació imprescindible per transposar les directives, sense que hi hagi altres mesures menys restrictives de drets o que imposin menys obligacions als destinataris. Així mateix, és l'instrument adequat per a la consecució dels seus fins, ja que gaudeix de rang normatiu suficient per modificar el Reial decret 581/2017, de 9 de juny.

També contribueix a dotar de més seguretat jurídica la regulació del reconeixement de qualificacions professionals, en harmonitzar el nostre dret intern amb la regulació europea en aquest respecte. Així mateix, la reforma és necessària perquè adaptarà el reconeixement de qualificacions professionals a les noves necessitats que es presenten al mercat, així com als avenços tecnològics, científics i de realització de funcions que les diferents professions han anat assumint en virtut de l'experimentada en els últims anys.

Aquest Reial decret compleix el principi de transparència, ja que n'identifica clarament el propòsit, i la memòria de l'anàlisi d'impacte normatiu, accessible a la ciutadania, ofereix una explicació completa del seu contingut. Així mateix, durant la tramitació del projecte normatiu, es van substanciar els tràmits de consulta pública prèvia i d'audiència i informació pública, de conformitat amb el que disposa la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern.

Finalment, el Reial decret també s'ajusta al principi d'eficiència, ja que no imposa noves càrregues administratives ni genera un increment en la despesa pública.

Durant la seva tramitació, es va informar del projecte la Conferència General de Política Universitària i el Consell d'Universitats, d'acord amb el que estableixen, respectivament, els articles 15 i 16 de la Llei orgànica 2/2023, de 22 de març, del sistema universitari.

Aquest Reial decret es dicta en exercici de la competència exclusiva de l'Estat en matèria de regulació de les condicions d'obtenció, expedició i homologació de títols acadèmics i professionals, que reconeix l'article 149.1.30a de la Constitució espanyola.

En virtut d'això, a proposta de la ministra de Ciència, Innovació i Universitats, del ministre d'Agricultura, Pesca i Alimentació i de la ministra de Sanitat, d'acord amb el Consell d'Estat, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 21 d'abril de 2026,

DISPOSO:

Article únic. *Modificació del Reial decret 581/2017, de 9 de juny, pel qual s'incorpora a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 2013/55/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 20 de novembre de 2013, per la qual es modifiquen la Directiva 2005/36/CE, relativa al reconeixement de qualificacions professionals, i el Reglament (UE) núm. 1024/2012, relatiu a la cooperació administrativa a través del Sistema d'informació del mercat interior (Reglament IMI).*

El Reial decret 581/2017, de 9 de juny, pel qual s'incorpora a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 2013/55/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 20 de novembre de 2013, per la qual es modifica la Directiva 2005/36/CE relativa al reconeixement de qualificacions professionals i el Reglament (UE) núm. 1024/2012 relatiu a la cooperació administrativa a través del Sistema d'informació del mercat interior (Reglament IMI), queda modificat com segueix.

U. L'apartat 6 de l'article 42 queda redactat de la manera següent:

«6. La formació d'infermeria responsable de cures generals ha de garantir que el professional en qüestió hagi adquirit els coneixements i les competències següents:

a) Amplis coneixements de les ciències en què es basa la infermeria general, incloent-hi una comprensió suficient de l'estructura, les funcions fisiològiques i el comportament de les persones, tant sanes com malaltes, i de la relació existent entre l'estat de salut i l'entorn físic i social de l'ésser humà.

b) Coneixement de la naturalesa i l'ètica de la professió, així com dels principis generals de la salut i la infermeria.

c) Experiència clínica adequada. Aquesta experiència, que s'ha de seleccionar en funció del valor de la seva formació, s'ha d'adquirir sota la supervisió de personal d'infermeria qualificat i en llocs on la quantitat de personal qualificat i d'equips sigui adequada per oferir les cures d'infermeria al pacient.

d) Capacitat per participar en la formació pràctica del personal sanitari i l'experiència de treball amb aquest personal i amb membres d'altres professions del sector sanitari.

e) Aptitud per prestar cures d'infermeria individualitzades i capacitar els pacients, els familiars i altres persones pertinents en relació amb la cura personal i amb un estil de vida saludable.

f) Aptitud per desenvolupar un enfocament eficaç de lideratge i competències de presa de decisions.

g) Coneixements sobre les innovacions tècniques relacionades amb l'assistència sanitària i les metodologies de la pràctica infermera.»

Dos. L'apartat 3 de l'article 46 queda redactat de la manera següent:

«3. La formació bàsica d'odontologia ha de garantir que la persona en qüestió ha adquirit els coneixements i les competències següents:

a) Coneixement adequat de les ciències en què es basa l'odontologia, així com una bona comprensió dels mètodes científics, incloent-hi els principis de mesurament de les funcions biològiques, l'avaluació dels fets científicament demostrats i l'anàlisi de dades.

b) Coneixement adequat de la constitució, la fisiologia i el comportament de les persones tant sanes com malaltes, així com de la influència de l'entorn natural i social en l'estat de salut de l'ésser humà, en la mesura que aquests factors afecten l'odontologia.

c) Coneixement adequat de l'estructura i les funcions de les dents, la boca, les mandíbules i els teixits corresponents, tant sans com malalts, i de la relació que hi ha entre aquests i l'estat general de salut i el benestar físic i social del pacient.

d) Coneixement adequat de les disciplines i els mètodes clínics que poden oferir a l'odontòleg un panorama coherent de les anomalies, les lesions i les malalties de les dents, la boca, les mandíbules i els teixits corresponents, així com de l'odontologia preventiva, diagnòstica i terapèutica.

e) Experiència clínica adequada, sota la supervisió apropiada.

f) Coneixement adequat de l'odontologia digital i una bona comprensió del seu ús i l'aplicació segura en la pràctica.

Aquesta formació li ha de proporcionar les capacitats necessàries per portar a terme totes les activitats relacionades amb la prevenció, el diagnòstic i el tractament de les anomalies i malalties de les dents, la boca, les mandíbules i els teixits corresponents.»

Tres. L'apartat 5 de l'article 50 queda redactat de la manera següent:

«5. La formació veterinària ha de garantir que el professional en qüestió ha adquirit els coneixements i les capacitats següents:

a) Coneixement de les ciències en què es basen les activitats de la veterinària i del dret de la Unió Europea relatiu a aquestes activitats.

b) Coneixement adequat de l'estructura, les funcions, el comportament i les necessitats fisiològiques dels animals, així com les capacitats i les competències necessàries per a la cria, l'alimentació, el benestar, la reproducció i la higiene en general.

c) Capacitats i competències clíniques, epidemiològiques i analítiques requerides per a la prevenció, el diagnòstic i el tractament de les malalties dels animals, així com per a l'avaluació i la gestió del dolor, la realització segura de cirurgia asèptica, sedació, anestèsia i eutanàsia, considerats individualment o en grup, incloent-hi un coneixement específic de les malalties que poden transmetre's als éssers humans.

d) Coneixements, capacitats i competències adequades per a la medicina preventiva, incloent-hi les competències sobre bioprotecció, enquestes i certificació.

e) Coneixements adequats de la higiene i la tecnologia utilitzades en l'obtenció, la fabricació i la comercialització de productes alimentaris per a animals o de productes alimentaris d'origen animal destinats al consum humà, incloent-hi les capacitats i les competències necessàries per comprendre i explicar les bones pràctiques al respecte.

f) Coneixements, capacitats i competències necessaris per a l'ús responsable i sensat dels medicaments veterinaris amb la finalitat de tractar els animals i garantir la seguretat de la cadena alimentària i la protecció del medi ambient.

g) Coneixement i comprensió adequats del concepte d'«una sola salut», incloent-hi les capacitats i les competències per a la seva aplicació i integració en la veterinària de salut pública.

h) Coneixement de l'organització i la gestió relacionades amb una empresa veterinària, incloent-hi la gestió de la consulta i els aspectes econòmics de la salut animal; coneixements, capacitats i competències adequats en matèria d'interacció interpersonal i interprofessional, comunicació, treball en equip i col·laboració multidisciplinari.

i) Coneixement adequat en matèria de gestió de dades, tecnologies de la informació i tecnologies digitals, així com capacitats i competències necessàries per a la seva aplicació pràctica en l'àmbit veterinari.»

Quatre. L'apartat 3 de l'article 59 queda redactat de la manera següent:

«3. La formació de farmàcia ha de garantir que la persona en qüestió ha adquirit els coneixements i les competències següents:

a) Coneixement adequat dels medicaments i de les substàncies utilitzades en la seva fabricació.

b) Coneixement adequat de la tecnologia farmacèutica i dels assajos físics, químics, biològics i microbiològics dels medicaments.

c) Coneixement adequat del metabolisme i dels efectes dels medicaments, així com de l'acció de les substàncies tòxiques i de la utilització dels medicaments.

d) Coneixement adequat per avaluar les dades científiques relatius als medicaments, per tal de poder facilitar la informació adequada partint d'aquest coneixement.

e) Coneixement adequat dels requisits legals i d'altra índole relacionats amb l'exercici de la farmàcia.

f) Coneixement adequat de la farmàcia clínica i de l'atenció farmacèutica, així com les capacitats per a la seva aplicació pràctica.

g) Coneixements i competències adequats en matèria de salut pública i de les seves repercussions en la promoció de la salut i la gestió de les malalties.

h) Coneixements i competències adequats en matèria de col·laboració interdisciplinària i multidisciplinària, de pràctica interprofessional i de comunicació.

i) Coneixement adequat de les tecnologies de la informació i de les tecnologies digitals i capacitats per a la seva aplicació pràctica.»

Cinc. El subapartat 5.2.1 de l'apartat V.2 Infermera responsable de cures generals, de l'annex III, queda redactat de la manera següent:

«5.2.1 Programa d'estudis d'infermeria responsable de cures generals.

Els programes d'estudis necessaris per obtenir els títols oficials d'infermeria responsable de cures generals han d'incloure les dues parts següents:

A. Formació teòrica:

a) Cures d'infermeria:

– Naturalesa, ètica i principis generals de la salut i la infermeria, incloent-hi les teories sobre l'assistència centrada en les persones.

– Principis de cures d'infermeria en relació amb el següent:

- Medicina general i especialitats mèdiques.
- Cirurgia general i especialitats quirúrgiques.
- Pediatria i infermeria de la infància i l'adolescència.
- Assistència obstètric-ginecològica.
- Salut mental i psiquiatria.
- Geriatria i infermeria de l'adult gran.
- Pràctiques i investigació d'infermeria basades en dades contrastades.

b) Ciències de la salut en general:

- Anatomia i fisiologia.
- Patologia general.
- Bacteriologia, virologia i parasitologia.
- Biofísica, bioquímica i radiologia.
- Dietètica.
- Higiene:

- Profilaxi.
- Educació sanitària.

– Farmacologia.

c) Ciències socials:

- Sociologia.
- Psicologia.
- Principis d'administració i gestió.
- Principis d'ensenyament.
- Legislació social i sanitària.
- Aspectes jurídics de la infermeria.

d) Ciència i tecnologia:

– Salut digital.

B. Formació clínica:

– Cures d'infermeria relacionades amb:

- Medicina general i especialitats mèdiques.
- Cirurgia general i especialitats quirúrgiques.
- Pediatria i infermeria de la infància i l'adolescència.
- Assistència obstètric-ginecològica.
- Salut mental i psiquiatria.
- Geriatria i infermeria de l'adult gran.
- Infermeria comunitària.
- Enfocament centrat en les persones.

– Ciència i tecnologia:

- Salut digital.

L'ensenyament d'una o diverses d'aquestes matèries es pot impartir en el marc de les altres disciplines o en connexió amb aquestes.

L'ensenyament teòric s'ha de ponderar i coordinar amb l'ensenyament clínic de manera que s'adquireixin de manera adequada els coneixements i les capacitats que enumera aquest annex.»

Sis. El subapartat 5.3.1 de l'apartat V.3 Odontòleg, de l'annex III, queda redactat de la manera següent:

«5.3.1 Programa d'estudis d'odontologia.

Els programes d'estudis necessaris per obtenir els títols oficials d'odontologia han d'incloure, almenys, les matèries que consten a continuació. L'ensenyament d'una o diverses d'aquestes matèries es pot impartir en el marc de les altres disciplines o en connexió amb aquestes.

A. Matèries bàsiques:

- Química.
- Física.
- Biologia, genètica i medicina regenerativa.

B. Matèries medicobiològiques i matèries mèdiques generals:

- Anatomia.
- Embriologia.
- Histologia, incloent-hi la citologia.
- Fisiologia.
- Bioquímica (o química fisiològica).
- Anatomia patològica.
- Patologia general.
- Farmacologia.
- Microbiologia.
- Higiene.
- Medicina preventiva i salut pública odontològica.
- Radiologia.
- Fisioteràpia.
- Cirurgia general.

- Medicina interna, incloent-hi la pediatria.
- Otorrinolaringologia.
- Dermatologia i venereologia.
- Psicologia general, psicopatologia, neuropatologia.
- Anestèsia i reanimació.
- Immunologia.

C. Matèries específicament odontològiques:

- Prostodòncia.
- Materials i equips odontològics.
- Odontologia conservadora.
- Odontologia preventiva.
- Anestèsia i sedació en odontologia.
- Cirurgia especial.
- Patologia especial.
- Pràctica clínica odontològica.
- Odontopediatria.
- Ortodòncia.
- Periodòncia.
- Radiologia odontològica.
- Oclusió dental i funció maxil·lofacial.
- Gestió de consulta (gabinet) odontològica, professionalitat, ètica i legislació.
- Aspectes socials de la pràctica odontològica.
- Gerodontologia.
- Implantologia oral.
- Assistència col·laborativa interprofessional.
- Tecnologies digitals en l'odontologia.»

Set. El subapartat 5.4.1 de l'apartat V.4 Veterinari, de l'annex III, queda redactat de la manera següent:

«5.4.1 Programa d'estudis de veterinària.

El programa d'estudis necessaris per obtenir els títols de formació de veterinària ha d'incloure, almenys, les matèries enumerades a continuació.

L'ensenyament d'una o diverses d'aquestes matèries es pot impartir en el marc de les altres assignatures o en connexió amb aquestes.

A. Matèries bàsiques:

- Física.
- Química.
- Zoologia i biologia cel·lular.
- Botànica.
- Matemàtiques aplicades a les ciències biològiques.

B. Matèries específiques:

a) Ciències bàsiques:

- Anatomia (incloent-hi la histologia i l'embriologia).
- Fisiologia.
- Bioquímica.
- Genètica i genètica molecular.
- Farmàcia, farmacologia i farmacoteràpia (incloent-hi la resistència als antimicrobians).
- Toxicologia.

- Microbiologia.
- Immunologia.
- Epidemiologia.
- Deontologia.

b) Ciències clíniques:

- Obstetrícia.
- Patologia (incloent-hi l'anatomia patològica).
- Parasitologia.
- Medicina i cirurgia clíniques (incloent-hi l'anestesiologia).
- Clínica dels animals domèstics, aus de corral i altres espècies animals.
- Medicina preventiva.
- Diagnòstic per la imatge.
- Reproducció i trastorns de la reproducció.
- Policia sanitària.
- Medicina legal i legislació veterinàries.
- Terapèutica.
- Propedèutica.

c) Producció animal:

- Producció animal.
- Nutrició.
- Agronomia.
- Economia rural.
- Criança i salut dels animals, i gestió de la salut de grups d'animals.
- Higiene veterinària.
- Etologia, benestar i protecció dels animals.

d) Higiene alimentària:

- Inspecció i control dels productes alimentaris animals o d'origen animal.
- Higiene dels aliments, tecnologia i microbiologia alimentària.
- Pràctiques (incloent-hi les pràctiques en escorxadors i llocs de tractament dels productes alimentaris).

La formació pràctica es pot dur a terme en forma de període de treball en pràctiques, sempre que aquest sigui amb dedicació exclusiva sota el control directe de l'autoritat o l'organisme competents i no excedeixi de sis mesos dins d'un període global de formació de cinc anys d'estudis.

La distribució de l'ensenyament teòric i pràctic entre els diferents grups de matèries s'ha de ponderar i coordinar de manera que els coneixements i l'experiència es puguin adquirir de manera que el veterinarí pugui exercir totes les tasques que li són pròpies.»

Vuit. El subapartat 5.6.1 de l'apartat V.6 Farmacèutic, de l'annex III, queda redactat de la manera següent:

«5.6.1 Programa d'estudis de farmàcia.

- Botànica i zoologia.
- Física.
- Química general i inorgànica.
- Química orgànica.
- Química analítica.
- Química farmacèutica, incloent-hi l'anàlisi de medicaments.
- Bioquímica general i aplicada (mèdica).

- Anatomia, fisiologia, patologia i fisiopatologia; terminologia mèdica.
- Microbiologia.
- Farmacologia i farmacoteràpia.
- Tecnologia farmacèutica.
- Tecnologia biofarmacèutica.
- Toxicologia.
- Farmacognòsia.
- Legislació i, si escau, deontologia.
- Genètica i farmacogenòmica.
- Immunologia.
- Farmàcia clínica.
- Atenció farmacèutica.
- Farmàcia social.
- Salut pública, incloent-hi l'epidemiologia.
- Pràctica farmacèutica.
- Farmacoeconomia.

La distribució entre l'ensenyament teòric i pràctic en cada matèria ha de donar prou importància a la teoria per conservar el caràcter universitari de la formació.»

Disposició final primera. *Incorporació de dret de la Unió Europea.*

Mitjançant aquest Reial decret s'incorporen al dret espanyol la Directiva delegada (UE) 2024/782 de la Comissió, de 4 de març de 2024, per la qual es modifica la Directiva 2005/36/CE del Parlament Europeu i del Consell pel que fa als requisits mínims de formació per a les professions d'infermer responsable de cures generals, odontòleg i farmacèutic; i la Directiva delegada (UE) 2025/1223 de la Comissió, de 10 d'abril de 2025, per la qual es modifica la Directiva 2005/36/CE del Parlament Europeu i del Consell pel que fa als requisits mínims de formació per a la professió de veterinari.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

22 d'abril de 2026.

FELIPE R.

El ministre de la Presidència, Justícia i Relacions amb les Corts,
FÉLIX BOLAÑOS GARCÍA